

Wilków

Pierwsza wzmianka o Wilkowie pochodzi z 1357 r. Wieś leży w północno-wschodniej części gminy i jest przedzielona drogą krajową nr 12. Wilków jest położony na skraju dużych obszarów leśnych, co w znacznym stopniu wpływa na atrakcyjność miejscowości dla osób podejmujących decyzję o budowie domu. Wieś miała tragiczną przeszłość głównie za sprawą swojego położenia. Z jednej strony często wylewająca Odra, z drugiej bliska odległość od miasta - twierdzy. Szczególnie ciężkie chwile mieszkańcy przeżywali w czasie wojny 30-letniej. W tym okresie kościół stał się ruiną (zniszczony przez Szwedów oblegających Głogów w 1632 roku). 9 marca 1838 roku powódź nawiedziła Wilków. Po bardzo mroźnej zimie, przy niskim stanie wody nastąpiła odwilż. Gruba pokrywa lodowa załamała się i osiadła na gruncie. Załamały się wały ochronne i woda przelewała się, zabierając ze sobą budynki. 20 domów razem z zabudowaniami gospodarczymi zniknęło z powierzchni ziemi. Po powodzi większość mieszkańców nie powróciła na swoje stare miejsce. Osiedlili się w powstałej obok kolonii. Tak powstała nowa część wioski zwana Nowy Wilków (Neu - Wilkau). W roku 1863 w Wilkowie szalał wielki ogień, który spowodował duże straty, również w nowej zabudowie. W roku 1906 we wsi wybudowano małą stację kolejową na trasie Głogów - Góra. Dworzec został zlikwidowany w 1924 roku. W ostatnich latach następuje stały rozwój miejscowości z uwagi na nowo powstające osiedla mieszkaniowe. Na terenie wsi znajduje się zabytkowy kościół, a także cmentarz komunalny. Wieś posiada również boisko sportowe, świetlicę wiejską, remizę strażacką z prężną drużyną OSP oraz zmodernizowaną dzięki środkom unijnym szkołę podstawową z salą sportową. Do stałych wydarzeń kulturalnych wpisało się organizowanie festynów z okazji Dnia Strażaka oraz festynów parafialnych w Dniu Bożego Ciała. Dzięki dotacjom unijnym wieś została skanalizowana. Sołtysiem wsi jest Grzegorz Ochałek, a w Radzie Gminy Głogów miejscowość reprezentują Piotr Cypryjański i Paweł Sowiński.

[Powrót](#)